

การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้
ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา

The Management of Information Technology in Education Affecting Learning
Organization of the Vocational College in Chachoengsao Province

เวฬุรีย์ อุปถัมภ์^{*1} กัญญา เอี่ยมพญา^{**2} และ นิวัตต์ น้อยมณี^{***3}

¹วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา ต.บางตีนเป็ด อ.เมือง จ.ฉะเชิงเทรา 24000

^{2,3}คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์

E-mail: siwluree@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ศึกษาระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา 3) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา 4) ศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 205 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัยพบว่า 1) การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทราโดยรวมอยู่ในระดับมาก 2) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับมาก 3) การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในระดับมากที่สุด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ได้ร้อยละ 71.20 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

คำสำคัญ: การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา องค์กรแห่งการเรียนรู้

Abstract

The purposes of this research were to study 1) the level of the management of information technology in education of the vocational college in Chachoengsao province, 2) the level of the learning organization, 3) the relationship between the management of information technology in education and the learning organization, and 4) the management of information technology in education affecting on learning organization. The samples consisted of 205 administrators and teachers of the vocational college in Chachoengsao province in academic year 2014. The research instrument was a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, means, standard deviation, the Pearson's product moment correlation coefficient, and the stepwise multiple regression.

The research findings were 1) the management of information technology in education of the vocational college in Chachoengsao Province as a whole and individual aspect were at a high level, 2) the

learning organization was at a high level, 3) the relationship between the management of information technology in education and the learning organization was positive at a high level with the statistically significant at .01 level, and 4) the management of information technology in education affecting on learning organization of learning resources, learning process, and public private and community collaboration affected the learning organization at 71.20 % with the statistically significance at .01 level.

Keywords: Information Technology Administration, Learning Organization

บทนำ

ปัจจุบันกระแสการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจและสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปมาก นานาประเทศต่างมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศไปสู่เศรษฐกิจและสังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ แต่การที่จะพัฒนาประเทศไปสู่สังคมดังกล่าวได้ ต้องมีการนำความรู้ทางด้านเทคโนโลยีและสารสนเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์ และสามารถเข้าถึงองค์ความรู้ด้านต่างๆ โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือ เพื่อให้เข้าไปสู่การผลิต การเข้าถึง การแพร่กระจายความรู้ให้แก่เด็ก เยาวชน และประชาชนได้เรียนรู้ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ 2550) ซึ่งเทคโนโลยีสารสนเทศได้เข้ามามีบทบาทและอิทธิพลต่อการพัฒนาประเทศชาติในทุกด้านและส่งผลให้บุคลากรและหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชน ต่างก็พยายามใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้แก่ตนเองและหน่วยงานทั้งทางสังคมและเศรษฐกิจ จนทำให้เกิดความแตกต่างระหว่างผู้ที่ไม่ใช้เทคโนโลยีกับผู้ที่ใช้เทคโนโลยีอย่างชัดเจน (กัมพลโพธิ์ระดก 2553) พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ระบุไว้ในมาตรา 65 ให้มีการพัฒนาบุคลากรทั้งด้านผู้ผลิต และผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้มีความรู้ ความสามารถและทักษะในการผลิต รวมทั้งการใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม มีคุณภาพและประสิทธิภาพ มาตรา 66 เด็กไทยมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกๆ ที่ทำได้เพื่อให้มีทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มาตรา 67 รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนาการผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รวมทั้งการติดตามตรวจสอบและประเมินผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา เพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการ

เรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2554) ซึ่งเป็นการเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีที่จะมีบทบาทต่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการใช้เทคโนโลยีในการจัดการศึกษาของประเทศไทย

สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรทางการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการศึกษาของประเทศไทย ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยให้ประเทศชาติดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ถ้าได้นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเป็นการลดช่องว่างและลดความเหลื่อมล้ำโอกาสทางการศึกษาของนักศึกษา เพราะเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่เป็นการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในรูปแบบต่างๆ เทคโนโลยีสารสนเทศสามารถช่วยในการจัดเก็บฐานข้อมูลการศึกษา จัดให้มีการบริหารเครือข่าย และยังทำให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อประโยชน์ในการวางแผนการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา และสถานศึกษาใช้ในการสื่อสารระหว่างบุคคลทั้งในองค์กรและนอกองค์กร อีกทั้งยังสามารถนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาบุคลากรในองค์กรให้เป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพในการทำงานให้บรรลุตามเป้าหมายขององค์กรที่ตั้งไว้ (ไพรัช รัชพงษ์ และพิเชษฐ์ คุรงค์เวโรจน์ 2541)

องค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็นองค์กรที่ทุกคนทุกระดับ พัฒนาขีดความสามารถในการสร้างผลงานที่ดีที่สุดให้กับองค์กรด้วยใจรักอย่างต่อเนื่อง องค์กรแห่งการเรียนรู้จึงเป็นพื้นฐานรองรับการเปลี่ยนแปลง (วรภัทร์ ภูเจริญ 2548) เป็นองค์กรรูปแบบใหม่ที่ใช้ทัศนะการมององค์กรแบบองค์รวมคือ ปรับเปลี่ยนกระบวนการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในองค์กรทุกระดับทั้งระดับบุคคล ระดับกลุ่ม และระดับองค์กรให้เกิดขึ้นพร้อม ๆ กัน และเป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืนเพราะให้ความสำคัญกับการเรียนรู้ตลอดชีวิตการทำงานของคน และใช้ทุกสิ่งจากการทำงานเป็นฐาน

ความรู้ที่สำคัญ ประกอบกับการแสวงหาความรู้ การแบ่งปันความรู้ การสร้างองค์ความรู้และการใช้ความรู้ร่วมกันอย่างต่อเนื่อง (อรจรีย์ ณ ตะกั่วทุ่ง 2556)

จากผลการรายงานแบบสำรวจความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา (วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา 2553) ผลปรากฏว่าสถานศึกษามีการประสานงานกับชุมชนหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศอยู่ในระดับน้อย สถานศึกษามีระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายทั่วถึงทุกพื้นที่ของสถานศึกษาอยู่ในระดับน้อยที่สุด ครูผู้สอนมีรูปแบบการเรียนรู้ด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศที่หลากหลายอยู่ในระดับปานกลาง และผู้เรียนสามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนอยู่ในระดับน้อย

จากการศึกษาความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อให้สถานศึกษาเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสถานศึกษาให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศมาเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา
2. เพื่อศึกษาระดับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา
4. เพื่อศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2557 จำนวน 7 แห่ง จำนวน 438 คน เป็นผู้บริหาร 35 คน และครูผู้สอน 403 คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนในสถานศึกษาอาชีวศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ปีการศึกษา 2557 กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan 1970) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 205 คน เป็นผู้บริหาร 16 คน และครูผู้สอน 189 คน ใช้การสุ่มอย่างง่ายโดยการเทียบบัญญัติไตรยางค์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 1 ฉบับ แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 3 ข้อ ประกอบด้วยคำถามเกี่ยวกับ เพศ สถานศึกษาที่สังกัด และตำแหน่ง

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาตามมาตรฐานเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาสำหรับสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของกระทรวงศึกษาธิการ 6 ด้าน (กระทรวงศึกษาธิการ 2550) ซึ่งประกอบด้วย 1) ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา 2) ด้านโครงสร้างพื้นฐาน 3) ด้านการเรียนการสอน 4) ด้านกระบวนการเรียนรู้ 5) ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ 6) ด้านความร่วมมือภาคีรัฐ เอกชนและชุมชน ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ของบุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว (2545)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาตามแนวคิดของมาร์ควอดท์ (Marquardt 2011) ซึ่ง ประกอบด้วย 5 ด้าน คือ 1) พลวัตแห่งการเรียนรู้ 2) การปรับเปลี่ยนองค์กร 3) การเพิ่มบทบาทให้กับบุคลากร 4) การจัดการความรู้ และ 5) การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี

การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยเสนอผู้เชี่ยวชาญทางการศึกษาจำนวน 5 ท่าน พิจารณาความสมบูรณ์ ความถูกต้อง และตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาและหาความสอดคล้องของแบบสอบถาม คำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC: Index of Item Objective Congruence) คัดเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป นำแบบสอบถามนำไปทดลองใช้ (Try Out) กับผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน วิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้ จำนวน 30 ฉบับ เพื่อนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-coefficient) ของครอนบาค (Cronbach 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามของการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับและอันดับการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา

การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{x}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา	4.02	0.65	มาก	3
2. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน	4.53	0.37	มากที่สุด	1
3. ด้านการเรียนการสอน	4.25	0.52	มาก	2
4. ด้านกระบวนการเรียนรู้	3.94	0.64	มาก	4
5. ด้านทรัพยากรการเรียนรู้	3.83	0.79	มาก	5
6. ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน	3.79	0.83	มาก	6
เฉลี่ยรวม	4.06	0.54	มาก	

จากตารางที่ 1 พบว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.06$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่าด้านโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$) ส่วนด้านอื่นอยู่ใน

จังหวัดฉะเชิงเทราเท่ากับ 0.97 และค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถามขององค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทราเท่ากับ 0.96

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์ เพื่อขอความร่วมมือจากผู้อำนวยการ สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ในการขออนุญาตให้ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนในสถานศึกษาเป็นกลุ่มตัวอย่างตอบแบบสอบถาม จำนวน 205 ชุด ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองจากวิทยาลัยที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและบางส่วนได้ส่งให้กลุ่มตัวอย่างทางไปรษณีย์ จำนวน 205 ชุด ได้รับคืน 205 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 นำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

ระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน ($\bar{x} = 4.25$) ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ($\bar{x} = 4.02$) ด้านกระบวนการเรียนรู้ ($\bar{x} = 3.94$) และด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน ($\bar{x} = 3.79$) ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับ และอันดับ การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมและรายด้าน

การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้	ระดับความคิดเห็น			
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	อันดับ
1. พลวัตแห่งการเรียนรู้	4.09	0.62	มาก	4
2. การปรับเปลี่ยนองค์กร	4.12	0.60	มาก	3
3. การเพิ่มบทบาทให้กับบุคลากร	4.22	0.57	มาก	2
4. การจัดการความรู้	4.26	0.51	มาก	1
5. การประยุกต์ใช้เทคโนโลยี	3.73	0.60	มาก	5
เฉลี่ยรวม	4.08	0.50	มาก	

จากตารางที่ 2 พบว่าองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย

ได้แก่ การจัดการความรู้ ($\bar{X} = 4.26$) การเพิ่มบทบาทให้กับบุคลากร ($\bar{X} = 4.22$) การปรับเปลี่ยนองค์กร ($\bar{X} = 4.12$) พลวัตแห่งการเรียนรู้ ($\bar{X} = 4.09$) และการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.73$) ตามลำดับ

ตารางที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของ สถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปร	X ₁	X ₂	X ₃	X ₄	X ₅	X ₆	X
X ₁	1.000						
X ₂	.645**	1.000					
X ₃	.677**	.561**	1.000				
X ₄	.753**	.662**	.735**	1.000			
X ₅	.733**	.508**	.661**	.777**	1.000		
X ₆	.700**	.404**	.576**	.662**	.814**	1.000	
Y	.712**	.513**	.612**	.759**	.806**	.743**	.832**

**p<.01

จากตารางที่ 3 พบว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทราอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (rxy) เท่ากับ .832 ซึ่งมีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน และมีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านทรัพยากรการเรียนรู้

มีความสัมพันธ์ระดับมากที่สุดกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา (rx5y = .806) ส่วนด้านที่มีความสัมพันธ์ระดับมากได้แก่ ด้านกระบวนการเรียนรู้มีความสัมพันธ์กับองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสูงสุด (rx4y = .759) รองลงมาได้แก่ ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน (rx6y = .743) ด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา (rx1y = .712) และด้านการเรียนการสอน (rx3y = .612) ตามลำดับ ส่วนด้านโครงสร้างพื้นฐาน (rx2y = .513) มีความสัมพันธ์ระดับปานกลางกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณของตัวแปรที่ใช้พยากรณ์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดฉะเชิงเทรา

ตัวแปรที่ใช้พยากรณ์	การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา				
	b	S.E.b.	β	t	p
a	1.682	.119	-	14.143	.000
ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ (X_5)	.235	.049	.372	4.772**	.000
ด้านกระบวนการเรียนรู้ (X_4)	.250	.047	.319	5.296**	.000
ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน (X_6)	.137	.039	.229	3.499**	.001
$R = .844, R^2 = .712, \text{adjust } R^2 = .708, S.E.b. = .26971, F = 12.243^{**}$					

** $p < .01$

จากตารางที่ 4 พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มี 3 ตัวแปร คือ ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ (X_5) ด้านกระบวนการเรียนรู้ (X_4) และด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน (X_6) ซึ่งตัวแปรทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 71.20 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 แสดงว่าตัวแปรทั้ง 3 ด้านมีประสิทธิภาพในการทำนายได้

สรุปผลการวิจัย

ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นเพศชายจำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 50.24 และเพศหญิงจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 49.76 สถานศึกษาวิทยาลัยเทคนิคฉะเชิงเทรา มากที่สุด คือจำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 29.27 รองลงมา วิทยาลัยอาชีวศึกษาฉะเชิงเทรา จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 21.95 วิทยาลัยเทคนิคจุฬารัตน์ (ลาดขวาง) จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 15.61 วิทยาลัยการอาชีพพนมสารคาม จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 11.22 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีฉะเชิงเทรา จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 7.80 วิทยาลัยการอาชีพบางปะกง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 7.32 และวิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 6.83 ตามลำดับ ตำแหน่งครูผู้สอนมากที่สุด จำนวน 189 คน คิดเป็นร้อยละ 92.20 รองลงมาคือรองผู้อำนวยการ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 6.34 และผู้อำนวยการ จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 1.46 ตามลำดับ

1. การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก

3. การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับมากที่สุด ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .832

4. การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน โดยตัวแปรทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 71.20 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยเรื่องการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายดังนี้

1. จากการศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของ (พรวิทย์ เพชรสลักแก้ว 2552) ได้ทำการวิจัยเรื่องสัมฤทธิ์ผลการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการเรียนการสอนตามโครงการโรงเรียนในฝันของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนครราชสีมา ผลการวิจัยพบว่าระดับสัมฤทธิ์ผลการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อจัดการเรียนการสอนตามโครงการในฝันของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนครราชสีมาทุกด้านในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วรรณธิดา ชื่อจริง 2555) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาสภาพและแนวโน้มการนำเทคโนโลยีสารสนเทศโดยผ่านระบบเครือข่ายมาใช้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

2. จากการศึกษาองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ (รุสนานี ยาโม 2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ผลการวิจัยพบว่า สถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของ (ปิยะ ละมุลมอญ 2556) ได้ทำการวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมองค์กรและการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก

3. จากการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาโดยรวมมีความสัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทราที่มีความสัมพันธ์ในระดับมากที่สุด ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ (วศินี สืบสุทธา 2554) ได้ทำ

การวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 ซึ่งผลการวิจัยพบว่า การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษามีความสัมพันธ์ทางบวกกับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1 โดยภาพรวมอยู่ในระดับต่ำ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (วรุณี ดวงจำปา 2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดฉะเชิงเทรา ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมในสถานศึกษาเอกชนจังหวัดฉะเชิงเทรา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษานั้น ดังพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 66 ผู้เรียนมีสิทธิ์ได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ทำได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต และมาตรา 67 กำหนดให้รัฐต้องส่งเสริมให้มีการวิจัยและพัฒนา การผลิตและการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาเพื่อให้เกิดการใช้ที่คุ้มค่าและเหมาะสมกับกระบวนการเรียนรู้ของคนไทย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา 2554) แสดงให้เห็นว่าการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อศึกษามีความสัมพันธ์กับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

4. จากการศึกษาการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา พบว่าตัวแปรที่สามารถพยากรณ์การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา มี 3 ตัวแปร ได้แก่ ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ ด้านกระบวนการเรียนรู้ และด้านความร่วมมือภาคีรัฐ เอกชน และชุมชน โดยตัวแปรทั้ง 3 นี้ สามารถร่วมกันพยากรณ์ได้ร้อยละ 71.20 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ .01 ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ (สุรรัตน์ คล้ายสถาพร 2554) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัย

ด้านผู้นำแห่งการเปลี่ยนแปลง ปัจจัยด้านบรรยากาศองค์การ และปัจจัยด้านคุณลักษณะเพื่อพัฒนาองค์การแห่งการเรียนรู้ โดยภาพรวมทั้งหมดอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับ (ไพรัช ธีชัยพงษ์ และพิเชษฐ์ คุรงควโรจน์ 2541) กล่าวว่า สถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ซึ่งเป็นองค์กรทางการศึกษาที่มีความสำคัญต่อการศึกษาของประเทศ ที่มีบทบาทสำคัญในการช่วยประเทศชาติดำรงอยู่ได้อย่างมั่นคงเจริญก้าวหน้าอย่างยั่งยืน ถ้านำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการบริหารจัดการศึกษาเพื่อเป็นการลดข้อว่างและลดความเหลื่อมล้ำโอกาสทางการศึกษาของนักศึกษา เพราะเป็นสถานศึกษาที่จัดการเรียนการสอนทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานและอุดมศึกษาที่เป็นการสอนในสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีในรูปแบบต่างๆ ซึ่งในส่วนของสถานศึกษาในสังกัดของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษานั้น จากผลการประเมินของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา พบว่าด้านการบริหารจัดการและการบริหารงานทั่วไปสถานศึกษาสังกัดในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ยังไม่เป็นแหล่งบริการทางวิชาการ และมีการใช้ฐานข้อมูลและระบบเทคโนโลยีในการบริหารและจัดการของสถานศึกษาถือว่ายังมีน้อย และสิ่งที่ต้องปรับปรุงคือการใช้ระบบบริหารแบบใหม่โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารมาใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการและพัฒนาการเรียนการสอน (สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา 2552; อ้างถึงใน พงศ์ศิริพิศ โนรี 2556)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาที่ส่งผลกระทบต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา ผู้บริหารสถานศึกษาควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

1. ประสานงานกับชุมชนทั้งภาครัฐและภาคเอกชนรวมถึงหน่วยงานที่เกี่ยวข้องให้มีส่วนร่วมในการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาในสถานศึกษา และควรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับชุมชนโดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือ นำมาใช้ในการวางแผนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาต่อไปให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น

2. สนับสนุนการเรียนรู้แบบพันธเวลา ซึ่งเป็นระบบที่บูรณาการระบบการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีขั้นสูง การสอนและการปฏิบัติงานจริงรวมเข้าไว้ด้วยกัน ควรสนับสนุนบุคลากรของสถานศึกษาให้สามารถเข้าถึงทางด่วนข้อมูลได้โดยผ่านเครือข่ายต่างๆ ได้หลากหลายช่องทาง และสถานศึกษาควรใช้ระบบสนับสนุนการปฏิบัติงานด้วยอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อช่วยให้บุคลากรเรียนรู้และปฏิบัติงานได้ดีขึ้น

3. ให้ความสำคัญโดยมุ่งเน้นเรื่องการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านความร่วมมือภาครัฐ เอกชน และชุมชน ด้านทรัพยากรการเรียนรู้ และด้านกระบวนการเรียนรู้ เพื่อนำพาสถานศึกษาไปสู่เป้าหมายที่วางไว้

4. ให้ความสำคัญด้านการบริหารจัดการภายในสถานศึกษา ด้านโครงสร้างพื้นฐาน และด้านการเรียนการสอน เพื่อนำพาสถานศึกษาไปสู่ความสำเร็จและประสิทธิภาพในการบริหารสถานศึกษา

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา
2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้สำเร็จได้ด้วยดีเพราะได้รับความช่วยเหลือและความเมตตาจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กัญกร เอี่ยมพญา อาจารย์ที่ปรึกษาหลัก ดร.นิวัตต์ น้อยมณี อาจารย์ที่ปรึกษาร่วม และคณาจารย์ผู้สอนสาขาการบริหารการศึกษาทุกท่าน ที่กรุณาให้คำปรึกษา แนะนำ ตรวจสอบและแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ทุกขั้นตอน ทำให้งานวิจัยนี้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

เอกสารอ้างอิง

กัมพล โพธิ์ระดก. การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของสถานศึกษาขั้น พื้นฐานสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐม เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2553.

- บุญชม ศรีสะอาด และบุญส่ง นิลแก้ว. การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์นการพิมพ์, 2545.
- ปิยะ ละมุลมอญ. วัฒนธรรมองค์กรที่ส่งผลต่อการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปทุมธานี เขต 1. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี, 2556.
- พมศศิวิศ โนรี. การพัฒนารูปแบบการบริหารงานเทคโนโลยีสารสนเทศในสถาบันการอาชีวศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร, 15, 3 (กรกฎาคม – กันยายน 2556): 16-21.
- พรวิทย์ เพชรสลักแก้ว. ผลสัมฤทธิ์ผลการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนการสอนตามโครงการโรงเรียนในฝันของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานในจังหวัดนราธิวาส. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552.
- ไพรัช ชัยพงษ์ และพิเชษฐ์ ดุรงค์เวโรจน์. เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: เจริญผล, 2541.
- รุสนานี ยาโม. ปัจจัยการบริหารที่ส่งผลต่อสภาพการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษาในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์, 2556.
- เลขาธิการสภาการศึกษา, สำนัก. กฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติ กฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: วี.ที.ซี. คอมมิวนิเคชั่น, 2554.
- วรภัทร์ ภูเจริญ. องค์กรแห่งการเรียนรู้และการบริหารความรู้. กรุงเทพฯ: อริยชน, 2548.
- วรรณธิดา ชื่อจริง. การศึกษาสภาพและแนวโน้มการนำเทคโนโลยีสารสนเทศโดยผ่านระบบเครือข่ายมาใช้ในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษาจังหวัดขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี, 2555.
- วศินี สืบสุทธา. ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษากับการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 1. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี, 2554.
- วารุณี ดวงจำปา. ปัจจัยการบริหารแบบมีส่วนร่วมที่ส่งผลต่อการจัดการความรู้ในสถานศึกษาเอกชน จังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏราชนครินทร์, 2554.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายและมาตรฐานการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษา. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ, 2550.
- สารพัดช่างฉะเชิงเทรา, วิทยาลัย. แบบสำรวจความพึงพอใจในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศภายในสถานศึกษา สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทรา. (เอกสารประชาสัมพันธ์). วิทยาลัยสารพัดช่างฉะเชิงเทรา, (อัดสำเนา) 2553.
- สุรรัตน์ คล้ายสถาพร. ปัจจัยที่ส่งผลต่อคุณลักษณะความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2555.
- อรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. องค์กรเพื่อการเรียนรู้ (ออนไลน์) 2556 (อ้างเมื่อ วันที่ 23 มกราคม 2557). จาก <http://www.edu.chula.ac.th/avd/edtech/review.html>
- Cronbach, L. J. Essentials of Psychological Testing. 3rd ed. New York: Harper & Row, 1990.
- Krejcie, R. V. and Morgan, D. W. Educational and Psychological Measurement. New York: McGraw-Hill, 1970.
- Marquardt, M. Building the Learning Organization : Achieving Strategic Advantage Through a Commitment to Learning. 3rd ed. Boston: Nicholas Brealey Publishing, 2011.